

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

't KEERSKE,
Keersstraat 1, 8000 Brugge

website: www.protestantsekerkbrugge.be

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1	Inleidend woord
2	Overdenking: de muur doorbroken
9	Wel en wee
10	Terugblik: Het vredeslicht in Brugge
13	Schrijfmarathon Amnesty International 2020
13	Van de bestuursraad
14	Dankuwel
14	Gemeentenieuws Oostende
16	Gemeentenieuws Brugge
18	Oudejaarswens
19	Nieuws uit het district
20	Boodschap van de synodevoorzitter
21	Nationaal nieuws
23	Een oproep vanuit VPKB Aalst
24	Uit de oecumene: 'Blijf in mijn liefde'
27	Online Erediensten

Inleidend woord

In deze kerkbode is er weer heel wat te lezen. De overdenking blijft nog even in de sfeer van de bidweek voor de eenheid van de christenen (17-24 januari), en neemt u mee naar Efeze 2. Centraal staat dan ook de kerk waar Paulus van droomt: een kerk waar de eenheid geworteld is in Christus als de hoeksteen, en alle scheidingsmuren zijn weggevallen. Ondanks deze lastige tijd, is er gemeentenuws uit Brugge en Oostende. In het kader van de regionale samenwerking, zal het gemeentenuws uit Knokke vanaf het volgende nummer van de Brugse kerkbode ook toegevoegd worden. We kijken ook nog even terug op de schrijfmarchathon voor Amnesty, het Vredeslicht en de bidweek. Daarnaast vindt u ook de nieuwsberichten vanuit het district en de nationale kerk. Namens de redactieraad, wens ik u veel leesplezier!

Ds. Jannica de Prenter

Tekst: Stephan de Jong.
Uit *Open Deur* 87 (nr. 1): 2021

Overdenking: de muur doorbroken

Efeziërs 2:11-22

¹¹Bedenk daarom dat u – u die eigenlijk door uw afkomst heidenen bent en onbesnedenen genoemd wordt door hen die door mensenhanden besneden zijn – ¹²bedenk dat u destijds niet verbonden was met Christus, geen deel had aan het burgerschap van Israël en niet betrokken was bij de verbondssluiting en de beloften die daarbij hoorden. U leefde in een wereld zonder hoop en zonder God. ¹³Maar nu bent u, die eens ver weg was, in Christus Jezus dichtbij gekomen, door zijn bloed. ¹⁴Want hij is onze vrede, hij die met zijn dood de twee werelden één heeft gemaakt, de muur van vijandschap ertussen heeft afgebroken¹⁵ en de wet met zijn geboden en voorschriften buiten werking heeft gesteld, om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen. Zo bracht hij vrede¹⁶ en verzoende hij door het kruis beide in één lichaam met God, door in zijn lichaam de vijandschap te doden. ¹⁷Vrede kwam hij verkondigen aan u die ver weg was en vrede aan hen die dichtbij waren: ¹⁸dankzij hem hebben wij allen door één Geest toegang tot de Vader. ¹⁹Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, ²⁰gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. ²¹Vanuit hem groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan hem, de Heer, ²²in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.

Muren: bescherming en isolatie

Muren kunnen een heel dubbele betekenis hebben. Muren staan voor veiligheid en bescherming. Achter de muren van ons huis weten wij ons veilig en geborgen. Muren bieden ons beschutting tegen wind, kou en regen. Gods beschermende kracht wordt in de Bijbel dan ook vaak voorgesteld als een vesting of een muur (vgl. Ps 91:1-2; Nahum 1:7). Een voorbeeld daarvan is het lied in Jesaja 26: “op die dag zal in Juda dit lied klinken: wij hebben een sterke stad, de Heer biedt ons redding als een wal, als een muur” (Jes 26:1). Maar soms lijken muren ook ondoordringbare obstakels te zijn. Muren kunnen mensen ook isoleren en van elkaar scheiden. Mensen die te maken krijgen met een gedwongen opname, ervaren de muren om zich heen vaak als een scheidingswal, een gevangenis. Je kunt ook muren ervaren in de omgang met elkaar: de muren van vijandschap, van onbegrip en verdeeldheid waar we steeds weer tegenaan lopen. In deze overdenking neem ik u mee naar Efeze 2. Hoe kan de verdeeldheid doorbroken worden, en hoe kunnen we vandaag bouwen aan een gemeenschap zonder scheidingsmuren?

De muur van Hadrianus © History.com

De Wet als scheidingsmuur

Ook in Paulus' tijd had het woordje 'muur' een dubbele betekenis. In de Joodse traditie stonden muren symbool voor dingen die staan als een huis. Een bekend Joods gezegde was dan ook: 'wie de Thora leert, bouwt een stevige muur'.

De Thora werd, en wordt vandaag de dag nog altijd, ervaren als een stevig huis, een fundament dat je helpt om stevig in het leven te staan. Maar tegelijkertijd konden de vele reinheidswetten en leefregels ook drempels opwerpen. Wie de Wet niet naar de Geest, maar op rigide wijze toepast, maakt de dagelijkse omgang tussen Joden en niet-Joden wel heel moeilijk. Juist deze ervaring staat centraal in de Efezebrief, waar Paulus het heeft over de Wet als scheidingsmuur.

Efeze: een diverse en dynamische stad

Het Efeze van de eerste eeuw was een dynamische en diverse stad. Wanneer Paulus de poorten van Efeze binnenwandelt, treft hij een bruisende handelsstad aan van ruim 15.000 inwoners. De meesten van hen waren Grieks, maar er was ook een kleine Joodse gemeenschap. Juist die diversiteit trekt Paulus aan, want in de twee jaar dat hij in Efeze verblijft, preekt hij onder Joden en niet-Joden. Steeds heeft hij aandacht voor beide groepen, voor hun eigenheid, en voor hun vragen. En dat leidt ertoe dat in Efeze zowel Joden als Grieken tot geloof komen: twee groepen met een heel eigen belevingswereld, met een heel eigen manier van kijken en van denken.

Joden en niet-joden

Vanaf het begin van Paulus' zendingsreizen waren er grote spanningen geweest tussen de Joodse christenen, die trouw wilden blijven aan de Wet, en de hellenistische christenen – mensen vaak van Griekse of Romeinse afkomst – die daar weinig of niets mee hadden. Dat alles leidt tot de conferentie van Jeruzalem, waar we in Handelingen 15 over lezen, en waar zich de contouren

aftekenen van een vroege breuk. Na een heftige confrontatie met Petrus en de zijnen, zijn de eerste tekenen daar van een christendom met twee lijnen. Petrus en zijn volgelingen blijven zich richten op de Joodse christenen, terwijl Paulus onderweg gaat om het evangelie te brengen bij de Griekse christenen. Die beslissing moet Paulus diep teleurgesteld hebben. We vergeten wel eens dat ook Paulus Joods is geweest. Als rabbi uit de Farizeese stroming, heeft ook Paulus een diep gewortelde liefde gekend voor de Joodse Wet.

Genade als basis

Alles verandert voor Paulus door zijn ontmoeting met de verrezen Jezus op zijn weg naar Damascus. In die ontmoeting wordt Paulus persoonlijk aangeraakt, tot in zijn hart, en ervaart hij dat Jezus ook voor hem gestorven is. Die ervaring is voor Paulus zo bevrijdend dat niet langer de Wet het middelpunt is van zijn geloof, maar de genade. In het boekje *‘Paulus: ervaring als kern van christelijk geloof’* schrijft Anselm Grün:

Hij hoeft zich niet meer te bewijzen door een precieze navolging van wetten [...] In Jezus Christus heeft Paulus een rechtvaardig-zijn ervaren, dat niet voortkomt uit eigen prestatie, maar uit genade; uit het vertrouwen op Jezus, die zich voor hem heeft gegeven en hem tot in de dood heeft liefgehad” (Grün 2008:44-45).

Paulus is ervan overtuigd dat juist die ervaring van liefde in staat is om mensen te verbinden en de muren tussen hen kan doorbreken. Vanuit dat vertrouwen doet Paulus er alles aan om de Joodse en de Griekse christenen in Efeze bij elkaar te houden. Liefde is immers geduldig, en verdraagt alles.

De muur van vijandschap

In het tweede hoofdstuk van de Efezebrief richt Paulus zich tot de Griekse christenen en herinnert hij hen aan de tijd waarin zij nog heidenen waren en zij ‘onbesnedenen’ werden genoemd (Ef 2:11-13). Het is de tijd waarin zij zonder God en zonder hoop door het leven gingen. En dan begint Paulus vanaf vers 14 te spreken over de ‘muur van vijandschap’. Heel vermoedelijk heeft Paulus daarbij de tweede tempel voor ogen gehad: de tempel van Ezra die door Herodes grondig herbouwd en vernieuwd werd. De Joods-Romeinse schrijver Flavius Josephus (*Joodse Oudheden* 15.417-419) beschrijft heel beeldend hoe die tempel eruitzag, en

hoe de verschillende vertrekken mensen van elkaar scheidde. De tempel bestond namelijk uit twee belangrijke voorhoven. Het buitenste voorhof werd ook wel het voorhof van de heidenen genoemd. Het was de plaats waar zowel Joden als heidenen samenkwamen. Het voorhof van de heidenen werd gescheiden van het voorhof van de Israëlieten door een muur, waarop inscripties waren aangebracht, waarop in het Grieks en Latijn te lezen was: “geen enkele heiden mag verder dan de scheidingsmuur binnengaan in het voorhof rond het heilige; wie betrapt wordt zal zelf verantwoordelijk zijn voor zijn hierop volgende dood”. Achter die scheidingsmuur, lag het binnen-voorhof, die op haar beurt weer bestond uit het voorhof van de vrouwen, het voorhof van de Israëlieten en het voorhof van de priesters, dat toegang gaf tot het heilige en het Heilige der heiligen.

Muren tussen mensen

Ook in het dagelijks leven kunnen er muren zijn die mensen van elkaar scheiden. In Israël is er zo'n muur: een muur die families scheidt van hun land en van elkaar. Harde onwrikbare muren, zijn er ook in figuurlijke zin. Er is de muur tussen arm en rijk. De scheidslijn van de armoede die door de coronacrisis nog duidelijker zichtbaar is geworden. Er is de muur tussen man en vrouw, want nog altijd is er een glazen plafond. Er is de muur tussen autochtoon en allochtoon. Steeds weer moeten vluchtelingen ervaren hoe hoog de drempels zijn naar het Europese burgerschap. In de Verenigde Staten van Amerika, heeft de harde polariserende taal van Trump mensen jarenlang tegen elkaar uitgespeeld. Steen voor steen werd de muur van verdeeldheid opgetrokken, met haat als haar fundament. Toch zijn er soms momenten waarop mensen het goede doen, en zulke muren trachten af te breken. Een voorbeeld van zo'n moment was de stille tocht met het vredeslicht bij de gevangenis in Brugge op kerstdag, waarover u verderop in deze kerkbode meer leest. Filip Carpentier (coördinator gevangenispastoraal –bisdom Brugge), moest denken aan de muren van Jericho.

Het werd een serene optocht omheen de muren [...] die doet denken aan de mensen van het Godsvolk die, na zowat veertig jaren zwerven door de woestijn, tot vlak bij de stad Jericho gekomen waren. Die stad stond van oudsher bekend als een onneembare vesting, een burcht met metersdikke muren als grens tussen 'buiten' en 'binnen'. Maar die dwazen uit het

Godsvolk, ze bleven maar volharden, en trokken dansend en zingend rond de stad, tot zevenmaal toe. En toen vielen de muren eindelijk naar beneden. De muren van de gevangenis bleven overeind, maar de figuurlijke muren tussen de mensen van 'buiten' en 'binnen' werden met de gloed van het vredeslicht steen voor steen afgebroken.

De muur doorbroken

Tegenover de haat van de wereld staat de vrede waarmee Jezus mensen opnieuw met elkaar verbindt: "want hij is onze vrede, hij die met zijn dood de twee werelden één heeft gemaakt, de muur van vijand-

Dikke muren worden uiteen getrokken © Pixabay

schap ertussen heeft afgebroken [...] om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen" (Ef 2:14-15). Paulus drukt de gemeente van Efeze op het hart dat de muur tussen Joden en niet-Joden in Jezus' dood en verrijzenis is doorbroken. Jezus is de schakel die de wereld van de Grieken en de wereld van de Joden met elkaar verbindt. Daarom zegt Paulus ook dat Jezus de vrede zelf is. Het is Jezus die vrede brengt in de gemeenschap. En dat doet hij door die muur van vijandschap af te breken, en de ruimte te vullen met vrede.

Burgers en huisgenoten

Vanuit de ervaring dat Jezus ons met elkaar verzoent, mogen ook wij samen groeien in vrede. Van vreemdelingen en bijwoners, mogen we ons gekend weten als burgers en huisgenoten (Ef 2:19). In het oude Israël hadden vreemdelingen weinig rechten en waren zij aangewezen op de barmhartigheid van de geboren Israëliet. Bijwoners hadden iets meer rechten, maar bleven fundamenteel tweederangsburgers. Juist die tweedeling heft Jezus op: in de gemeente van de Heer zijn we niet alleen burgers met dezelfde rechten, maar zijn we uiteindelijk ook geroepen om huisgenoten te zijn. Het woord 'huisgenoot' heeft iets intiems en familiaals. Het wil zeggen dat wij bouwen aan één kerkfamilie, waarin mensen met verschillende achtergronden elkaar vinden in Jezus en zich in hem verbonden weten.

Jezus als hoeksteen van het huis © Pixabay

Een huis gebouwd op eenheid

In de ware kerk van Christus is er geen scheiding meer tussen Jood en Griek. Jezus doet precies waar mensen bang voor zijn. Hij doorbreekt grenzen en muren die we normaal zijn gaan vinden, en waarachter wij ons

veilig wanen. Precies die mensen die buiten de gemeenschap zijn geraakt, redt hij van ziekte en uitsluiting. Als hij de melaatse aanraakt, wordt deze weer een heel mens (Lc 5:12-16). De onzichtbare muur tussen gezond en ziek wordt doorbroken. Jezus geneest ook het kind van een centurio (Lc 7:1-10). En daarmee valt de muur tussen bezetter en onderdrukte weg. Mensen die gekweld worden door een verstoorde psyche, geneest hij van hun agressie (Lc 8:22-39). Jezus geeft mensen weer ruimte, zodat zij weer groeien kunnen. Wie aangeraakt wordt door Jezus is werkelijk een nieuwe schepping. Paulus wijst erop dat de muren tussen Jood en Griek in Jezus' kruisdood zijn neergehaald. En zo ontstaat er ruimte om een nieuwe tempel te bouwen: een tempel gebouwd op de hoeksteen, op Jezus van Nazareth. Een huis zonder scheidingswand, die steen voor steen wordt opgebouwd wanneer mensen samenkomen en in zijn naam werken aan vrede en gerechtigheid.

Broeders en zusters in Christus

Paulus droomde van een kerk zonder verdeeldheid: een kerk waar de scheiding tussen Joden en Grieken, mannen en vrouwen, armen en rijken, slaven en heren definitief is opgeheven, en waar allen broeders en zusters zijn in Christus. Heel zijn leven is hij blijven strijden voor die kerk, die haar eenheid in Christus vindt. In het lied van Paulus, heeft Huub Oosterhuis die droom op prachtige wijze in dichtvorm gezet.

*Ik zag ze zitten aan één tafel:
Joden en Grieken, door elkaar, alsof dat kon.
Toen zag ik dat het kon, van nu af aan –
geen argwaan, ijzig zwijgen, schamper lachen,
maar zingen: een nieuw lied, de oude psalmen.
Ik, felle vrome, van mijn paard geworpen,
met open ogen blinde, zag een licht
dat ik nooit eerder zag, en werd een ander.*

*Ik zag het mensenkind, een slaaf gekruisigd,
een zaad gezaaid, gestorven – Jezus zag ik
zo levend als de God van Israël.
Hij blies op de verbondstrompet, beklom
de scheidingsmuur die de wereld splitst.
Na zeven stoten stortte zij in; rondom zijn voeten
grafstenen, puin. De adem van zijn mond
waaide ze weg, alsof het pluisjes waren.*

*Ik zag ons aan één tafel: mannen, vrouwen,
zacht, ongesluierd, zonder schele ogen,
knechten en heren, en geen eerste plaatsen.
En allen dronken uit éénzelfde beker.
Ik zag, God zal het mij ten goede houden,
wat nog niet is: zijn geest die velen tot
één lichaam maakt, één mensheid nieuw geboren,
Messias-lichaam, aan de dood voorbij.*

Zoals de gemeente van Efeze van toen, zijn ook wij ontzettend divers in onze kerkelijke tradities. We komen overal vandaan en hebben verschillende kerkelijke achtergronden. Onze gemeente bestaat uit Lutheranen en Calvinisten, uit mensen met een evangelische of pinksterachtergrond, en mensen van katholieke oorsprong. Die veelkleurigheid is uniek, maar ook uitdagend. Mogen wij ook in deze tijd van lock-down en online diensten ervaren dat Jezus ondanks al die verschillen de hoeksteen is van onze kerk; dat hij onze vrede is, die de muur van de dood doorbroken heeft. Mogen wij die vrede steeds weer blijven ervaren: in onze eigen gemeenschap, in de regionale samenwerking met Knokke en Oostende, en in de oecumene in Brugge.

Ds. Jannica de Prenter.

Wel en wee:

biedt u de mogelijkheid persoonlijke berichten te publiceren.
Inzendingen voor volgende deadline: 18 februari.

Zo schrijft **ds. Jannica de Prenter**: Het is wel even schrikken als je besmet raakt met het coronavirus. Ik hield me aan alle coronaregels, en deed alles om een besmetting te voorkomen. En toch gebeurde het dat ik besmet raakte. Het kan iedereen overkomen, want het coronavirus springt over van mens tot mens. Mijn man kreeg het virus door een besmetting op het werk en even later was ook ik aan de beurt. Covid-19 en astmatische klachten zijn geen goede vrienden. Twee weken ben ik erg ziek geweest. Het is eng als je merkt dat je binnen een paar dagen tijd tot bijna niets meer in staat bent. Ik ben erg benauwd geweest. Op zulke momenten voel je je erg kwetsbaar. Daarna is het gelukkig beetje bij beetje steeds verder verbeterd. Vermoeidheid en benauwdheid flakkeren nog regelmatig op. Maar dat hoort bij het normale verloop van een coronabesmetting. Ik zal het nog een tijdje rustig aan moeten doen. Ik ben heel dankbaar voor alle steun. We zijn werkelijk overladen met lieve kaartjes en mailtjes. Heel erg bedankt daarvoor! Een leuk detail dat ik wel wil delen is de prachtige kaart die ik van fam. Deblauwe kreeg: een zelfgemaakte kaart met daarop een smiley met een mondmasker. Wat heb ik vreselijk gelachen! Dat zal wel coronahumor zijn. Ook wil ik de kerkenraad van harte bedanken voor alle praktische steun. Want als je allebei corona hebt, dan moeten er mensen zijn die helpen met boodschappen doen, en andere praktische zaken. Een dikke merci!

Jannica

Van **Dany Constant** ontvingen wij volgend bericht: Willy is vorige week (11 januari) gestart met nierdialyse in A.Z. Sint-Lucas. Na een aanvankelijke goede start, zijn er toch wat complicaties opgetreden, zodat hij een ingreep moest ondergaan om een katheter naar het hart te plaatsen. Dit zou de dialyse voor hem comfortabeler moeten maken. We hopen op een goede afloop. Vriendelijke groeten, Dany en Willy

Albert Eversen

Terugblik: het vredeslicht in Brugge

Een ingetogen ontvangstmoment

Op woensdag 16 december vond het ontvangstmoment van het vredeslicht plaats in de Magdalenakerk in Brugge. Samen met Eline van Steenkiste (YOT), Nadine Van Parys (Adventskerk Brugge), Hans Schilders (pastorale eenheid Sint-Donatianus Brugge) en Esther Neyts (HuisvandeMens Brugge), mag ik aanwezig zijn in een intiem ontvangstmoment dat live gestreamd wordt. Om 19.40 is het dan zover. De sobere tonen van Arvo Pärt's *'Spiegel im Spiegel'* vullen de lege kerk. En even later brengt gevangenisaalmoezenier Geertrui Verdonck de fakkel met het vredeslicht binnen. Ze vertelt hoe het vredeslicht mensen kan verbinden over dikke gevangenismuren heen. Met een lont wordt het vredeslicht doorgegeven aan burgemeester Dirk de fauw. En zo wordt de vredeskaars in het midden van de ruimte ontstoken.

Na de speech van de burgemeester is er nog een kort woordje van Jan Bethune, de bezieler van het Vredeslicht in België. Zijn woorden worden voorgedragen door Hans. Jan Bethune is gevloerd door het

Het ontvangstmoment in Brugge © YOT

coronavirus en kan er niet bijzijn. Ik kon niet vermoeden dat mij een paar dagen later hetzelfde zou overkomen. Hij spreekt over de verantwoordelijkheid om het leven te beschermen. Als je de

ander beschermt, dan gaat het niet meer over mij, maar over 'ons'. En juist daarover gaat ook het vredeslicht. Een dankwoord aan alle burgemeesters volgt: 'dank om voor ons te zorgen, dank om ook streng voor ons te zijn, wat daarmee hebt u al levens gered'. Ik zie hoe de burgemeester zichtbaar is aangedaan door die woorden. Ook hij is maar een mens.

Er volgt een lichtjesritueel. Via videoboodschappen horen we getuigenissen vanuit de gemeenschappen die niet aanwezig kunnen zijn. De veelkleurigheid spat ervan af: christenen, moslims, hindoestanen en Boeddhisten... allemaal komen ze aan het woord. Voor elke gemeenschap wordt een lichtje aangestoken. Daarna zingen we voor alle Bruggelingen: 'vrede voor jou, vrede voor jou!' We sluiten af met een gezamenlijke vredeswens. De ceremonie eindigt met de woorden van Martine Tanghe. We spreken ze uit als een gebed, een geloofsbelijdenis 'het komt allemaal weer goed'.

Jannica de Prenter

Een stille fakkeltocht bij de gevangenis

Op Kerstavond om 17.00u verzamelden zich een tweehonderdtal mensen op de parking van het Penitentiair centrum. Op vraag van het gevangenispastoraat wilden wij een boodschap van hoop brengen aan de geïnterneerden. Zij waren op de hoogte gebracht van de fakkeltocht die om en rond de gevangensmuren plaats vond. Met de fiets daaraan gekomen werd het al te zeer donker en het regende pijpenstelen. Hier en daar kwamen de mensen toe. Met hun mondkapen en regenkappen vaak onherkenbaar. En toch... de geest van verbondenheid die waait tussen die men-

sen van goede wil. De parking stond vol auto's waarin de mensen zitten bleven en de fietsers schuilden in de bushaltes aldaar.

Op sein van de organisator dhr. Filip Carpentier kwam iedereen naar buiten. Het hield op te regenen. De politie arriveerde en wij moesten verzamelen in bubbels van twee tot

Stille dragers van licht © Nadine Van Parys

vier personen. Wij liepen telkens tien meter achter elkaar aan. Intussen werden fakkels uitgedeeld en begon onze wandeling via de berm overlangs de expresweg voorbij de versterkte voorgevel van de gevangenis. Als begroeting zwaaiden wij met onze armen en staken fakkels omhoog. Het was mooi om te zien. Vanachter de dikke, dubbelglas wanden van hun venstertjes bemerkten wij meerdere gezichten. Sommige met wuivende hand, bewegingslichtjes, zakdoek zwaaien e.a. Van beide kanten voelden wij contact en respect en ondanks de forse en hoge scheidingsmuren voelden wij samenzijn in een liefdevolle bejegening. Betovering hing in de lucht. De omloop verliep langs de vier zijden van het bunkergebouw. Het is een gevang naar Amerikaans model geconcipieerd en zonder gemeenschappelijke locaties. De gevangenen blijven dag en nacht op hun cel, ook voor de maaltijden. Men kan zich afvragen wat dat met een mens doet bij langdurende verblijven.

De persoon naast mij op de wandeling vertelde dat zij in het onderwijs stond. Een wat moeilijk jongetje had zij in de klas opgemerkt, wiens vader later in de gevangenis bleek te verblijven. Deze onderwijzeres had via de gevangenispastor contact gezocht met de vader. Haar bezoek gaf aanleiding tot een hernieuwd contact tussen de vader met de moeder en het knaapje. Haar belangstelling voor de geïnterneerden groeide. Zij is lid geworden van de werkgroep voor gesprekken met gevangenen. Ik werd er mij bewust van dat een gevangenisbeleid zich niet kan beperken tot afzondering maar dat psychische en sociale begeleiding noodzakelijk is. Pas daarmee zal er een kans zijn om de barst in het mensenleven van de gedetineerde te helpen dichten. Omdat zij de veerkracht mogen blijven vinden om zich te herstellen en opnieuw de verbinding met de buitenwereld aan te gaan.

Tijdens deze ongewone bezinningstocht was de behoefte groot om met enkele deelnemers te blijven napraten. Dit kon nu evenwel niet door de genomen corona-maatregelen. De parkeerplaats liep leeg. Met de fiets terug huiswaarts voelde ik mij blij en tevreden. Ik dacht even aan Jezus die ons leerde over verzoening, hoe moeilijk dat soms ook is.

Geert Demol

Schrijfmarathon Amnesty International 2020

In de maand december kreeg u de gelegenheid deel te nemen aan deze actie. In lock down-modus zijnde, werd verwacht dat er veel deelnemers zouden zijn.

De schrijvende gemeenteleden kregen steun van patiënten van het psychiatrisch ziekenhuis te Beernem waar Jannica geregeld komt en zo werd het aantal van 128 brieven en 103 kaartjes bereikt. Slechts zes meer dan het aantal van verleden jaar...

Albert Eversen

Van de bestuursraad

Op 7 december 2020 vergaderde de bestuursraad. Hieronder leest u enkele punten uit die vergadering.

Het is de eerste vergadering van de bestuursraad in de nieuwe samenstelling. Mevrouw Agnese Burkina wordt welkom geheten. De heer Jasper Clarisse is de nieuwe voorzitter. De aftredende voorzitter, de heer Daniël Schittecat, zal nog uitgebreid bedankt worden voor zijn voorzitterschap, gedurende ruim 40 jaar, zodra we weer diensten kunnen houden in ons eigen Keerske.

De door de penningmeester, de heer Leendert Holleman, opge maakte voorlopige rekening 2020 wordt besproken. Hij zal de definitieve versie indienen bij de betrokken overheden. Het budget 2021 werd door het stadsbestuur goedgekeurd mits een verlaging van de energiekosten van de kerk.

Onze dominee Jannica de Prenter werd door enkele gemeenteleden bevraagd over de kosten voor het huren van de Walburgakerk. De bestuursraad kan hierop antwoorden dat deze huurkosten de rekening 2020 niet deden ontsporen. Een eerste reden: door het niet gebruiken van onze eigen kerk zijn er minder uitgaven voor onder andere energie en onderhoud. Een tweede reden: de bijdragen (kerkenwerk) van gemeenteleden van onze kerk en sympathisanten (in de kerk of online) helpen ons de kosten voor het in stand houden van de erediensten te betalen. Daarvoor bedanken we die personen hartelijk.

De bestuursraad.

Dankuwel

Dankuwel voor de financiële steun voor **kerkenwerk en diaconie** die we in 2020 mochten ontvangen. We denken in het bijzonder aan de steun via overschrijvingen toen er geen erediensten waren en ook tijdens de Walburga periode toen we daar de voorkeur aan gaven. Sommigen steunden met vaste maandelijkse overschrijvingen, anderen minder frequent, maar daarom niet met minder.

Ook de diaconie, die dreigde haar begroting niet te kunnen halen, kwam met een extra bijdrage in december toch nog goed uit.

Voorlopig zullen er vanwege het coronavirus nog geen erediensten zijn en blijft uw steun via overschrijvingen belangrijk. De bankrekeningen vindt u altijd achteraan in de kerkbode (binnenkant kافت).

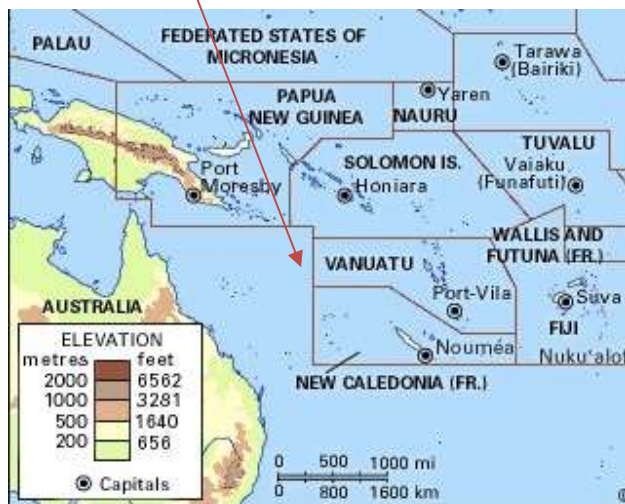
De Kerkenraad.

Gemeentenieuws Oostende

Gemeenschap-zijn in c-tijd – hoe houd je contact als je beter zo weinig mogelijk contact met anderen hebt? Dat is helaas nog steeds een actuele vraag. In Oostende doen we dat op afstand via Zoom, met wandelafspraken, een open kerk en via de telefoon of WhatsApp. We missen het samenkomen en de activiteiten die daarbij horen. Het is een troost, zij het een schrale, dat we daarin niet alleen zijn. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar het vreemde is dat het op de één of andere manier ook went en rust geeft.

Winterkleren voor jonge mannen – een overbuurvrouw gaat regelmatig met een groepje naar Duinkerke (Fr.), waar vooral jonge mannen ook nu na de Brexit in de kou wachten op een mogelijkheid om in het beloofde land aan de overkant te geraken. Daar kunnen we van alles van vinden, maar feit is dat het nu winterkoud is en dat die gasten weinig om het lijf hebben. Vanuit de Protestantse kerk in Oostende zijn er al heel wat kleren ingezameld voor die jonge mannen daar. Als er in Brugge ook mensen zijn die kleding zouden willen geven, dan kunnen die contact met ons opnemen.

Wereldgebedsdag 5 maart 2021 – hoe het precies zal gaan, dat weten we nog niet, maar de voorbereidingen zijn in gang gezet. Dit jaar is de viering voorbereid door vrouwen uit *Vanuatu*.

In een volgend Kerkblad leest u meer.

Agenda februari 2021

elke zondag	Vier de zondag! ledere zondag zal er iets gedeeld worden om samen de zondag te vieren
zondag 31 januari	namiddag – creatieve online viering samen met katholieke multiculturele gemeenschap
zondagen 7 en 21 februari	??
elke maandag, woensdag en vrijdag	14 tot 17 uur Hazegraskerk open – spring eens binnen
elke donderdagavond	19:30 uur contactmomentje via ZOOM voel je vrij om aan te haken

Actuele Info vindt u op de website:

www.protestantsekerkoostende.be

Dhr. Andries Boekhout

Een nieuw jaar: voorzichtig weer vooruit

We zijn het nieuwe jaar heel stilletjes ingegaan. Er was geen nieuwjaarsdienst met een feestelijke receptie, waarop we het glas konden klinken en elkaar een gelukkig nieuwjaar konden wensen. Januari is ook voor mij een stille maand geweest: een maand van weer op adem komen en aansterken. Dankbaar ben ik voor de hulp van collega's ds. Elly Bouman, ds. Robbert Veen, en dhr. Andries Boekhout. Samen zorgden zij ervoor dat er in de maand januari een pastorale achterwacht was voor de noden in onze gemeente. Hierdoor heb ik ook de tijd kunnen nemen om uit te zieken. Gelukkig waren we al gestart met een regionale samenwerking. In het kader daarvan werd er in de zondagse gemeentemail steeds verwezen naar de online diensten uit Oostende en Knokke. Vanaf eind januari zal ik het maken van online diensten weer hervatten. In februari hoop ik heel voorzichtig het pastoraat ook weer op te pakken. Ik kan nog niet alles doen wat ik graag zou willen doen, maar het is hoopvol dat het steeds een beetje beter gaat. Als je weer nieuwe ideeën krijgt en daar enthousiast van wordt, dan weet je: 'ik ben aan de beterende hand'. En dat geeft moed!

Prekenreeks veertigdagentijd

In de veertigdagentijd volgt er een nieuwe prekenreeks over het boek Numeri: een wat onbekend Bijbelboek dat niet zo vaak gelezen wordt. Toch passen de woestijnverhalen uit het boek Numeri zeer goed in de veertigdagentijd. Ze vertellen hoe de Israëlieten van pleisterplaats naar pleisterplaats moeten trekken. Na elke oase, doemt er een nieuwe woestijn op. Een eindeloos lange weg, waar maar geen einde aan lijkt te komen. Wie de moeite neemt om de lange lijst van pleisterplaatsen in Numeri 33 te lezen, krijgt een goede indruk van Israëls veertigjaar durende tocht door de woestijn. Het is geen rechte gebaande weg, maar een barre tocht die bezaaid is met beproevingen, struikelblokken en omwegen. De verhalen in Numeri gaan over honger en dorst, maar ook over falen, verzanden in geruzie en gemor, frustratie en verzet. Een aantal van deze verhalen zullen we ontdekken in deze prekenserie over Numeri, die al begint op 14 februari en doorloopt tot Pasen.

Naast Numeri, is er ook steeds een leesspoor uit het Johannesevangelie. De beeldende taal van Johannes over Jezus als brood uit de hemel, de weg, levend water en de Zoon die hoog verheven moet worden laat zich vaak verassend goed verbinden met Numeri.

Gemeentebabbel via Zoom

Elke zondag is het ook mogelijk om elkaar te ontmoeten via Zoom. De gemeentebabbels gaan steeds door om 11.00 uur. De link krijgt u via de zondagse gemeentemail. Voor vragen over Zoom en het inloggen kunt u steeds terecht bij Jan van Groeningen. Iedereen is welkom!

Regionale samenwerking

De regionale samenwerking wordt ook voortgezet. De reacties op de eerste regiodienst waren zeer positief. Toch is het vinden van een gezamenlijk geluid geen eenvoudige opgave. Onze gemeentes zijn zeer verschillend, en ook de voorgangers hebben alle drie een heel eigen stijl en achtergrond. Het vinden van gezamenlijke grond vraagt dan ook veel gesprek en dialoog, waarin ook de verschillen en de gevoeligheden benoemd moeten worden. De weg van de oecumene en het bouwen aan eenheid in verscheidenheid vraagt nu eenmaal veel geduld. Het is wat zoeken en tasten wat wel en niet werkt. We zijn dan ook zeer blij dat het gaandeweg steeds duidelijker wordt hoe we voort zullen gaan. We zullen elke maand iets aanbieden. In februari zal dit een podcast zijn, waarin we in gesprek gaan met elkaar over 'het ware vasten' en de vraag of vasten en protestantisme eigenlijk wel bij elkaar past (op Aswoensdag 17 februari). In maart maken we weer een gezamenlijke online dienst. Het redactiewerk zal rouleren. Dat betekent dat ook de stijl en de toon steeds wat zal verschillen. Maar die verscheidenheid vinden we juist mooi en boeiend. We zijn dus op de goede weg.

Ds. Jannica de Prenter

Oudjaarswens

Ik kijk naar de kale takken.
Dit jaar vervliegt in grauwe grijsheid.
Troostend wiegt de wind de droefheid.

Ik kijk naar de kale takken:
hoe zij naar de hoge hemel reiken.
Verticaal, omhoog geheven.
Als ik kon, reikte ik mijn armen uit
alsof ik haar plukken kon.
Mij uitstrekking naar het leven,
verlangend naar de zon.

Ik kijk naar de kale takken.
Door de wolken breekt het licht.
Een flauw schijnsel danst en zucht.
En flarden van oranje en rood
kleuren de bruine, grijze lucht.
Geen ziekte meer of dood,
geen kind nog op de vlucht.
Ik hef mijn ogen, mijn gezicht
naar deze flarden van nieuw licht.

Ik kijk naar de kale takken.
Hoe ze geduldig wachten op het voorjaar.
Totdat zij weer bloeien gaan.
Zie je het niet? Het is al bijna voelbaar.
Hun takken zullen vol met vruchten staan.
Ik kijk naar de kale takken en wacht
totdat de bloesem uit de knoppen springt,
en met haar allergrootste kracht
het nieuwe leven mij omringt.

Voor het nieuwe jaar wens ik jou:
geluk, volharding en moed.
Wijsheid en geluk, een nieuw begin.

Jannica de Prenter

Nieuws uit het district

Velen werden verrast door het plotse ontslag van de districtsvoorzitter op 1 december. In zijn ontslagbrief motiveerde ds. Buzogàny zijn beslissing door te wijzen op een gebrek aan relevante, transparante en integere informatie vanuit de Synodale Raad.

Iedereen betreurde maar respecteerde het ontslag, en in enkele digitale gesprekken werden de pijnpunten in die communicatie nadien besproken en zo mogelijk aangepakt. Een element daarbij was het annuleren van de beide geplande synodes in 2020 wegens corona, waardoor een uitgebreide toelichting en correcte besluitvorming bemoeilijkt werden.

Als ondervoorzitter neemt ds. Smits nu de taak van voorzitter waar, en in 2021 zal de samenstelling van het bestuur herbekeken worden, mede met oog op het voorziene vertrek van een bestuurslid vanwege de leeftijd.

In december besliste de districtsvergadering om de sedert lang vacante post van hulppredikant toe te wijzen aan het Protestants Historisch Museum te Horebeke, dat een plan voorlegde om te evolueren naar een eigentijds museum met een bredere bekendheid. Op dit moment ligt dat plan ter goedkeuring bij de Synodale Raad.

De invulling van de vacante plaatsen in Kortrijk en Ronse eisten verder onze aandacht op, en de vooruitzichten voor 2021 zijn voor beide plaatsen gunstig.

Ook het beleidsplan van ProJOP (de Vlaamse jeugdwerking) kon niet goedgekeurd worden door de Synode, maar beide Vlaamse districten zijn daarover in constructief overleg. Immers, wie de jeugd heeft, heeft de toekomst!

In 2021 zal tenslotte ook het document van de werkgroep Eigentijds Kerk Zijn op districtsniveau verder besproken en uitgewerkt worden, wat het perspectief biedt om in ons district een nieuwe dynamiek te ontwikkelen voor de groei en bloei van de plaatselijke gemeenten.

Peter Smits, waarnemend voorzitter

Rudy Liagre, secretaris

Boodschap van de synodevoorzitter

Toen ik in 2012 voor de eerste maal tot voorzitter van de Synodale Raad verkozen werd, was ik voor een deel van onze Kerk een nog ietwat onbekend maar vast goedbedoelend persoon.

Inmiddels heb ik er twee mandaten opzitten. In die acht jaar zijn uiteraard dingen gebeurd, zowel goede als lastige en ook zaken die beide tegelijk zijn. Ik ben het gezicht van de Kerk, zeker ook voor diegenen die zich door de Kerk onbegrepen voelen en gekwetst weten. Het raakt mij diep dat de Synodevergadering mij opnieuw en met een overgrote meerderheid het vertrouwen heeft geschonken en ik per 1 januari een derde mandaat mag aanvaatten. Dat doet mij deugd, geeft moed en energie.

Momenteel heeft het schip der Kerk de wind niet in de zeilen.

Ds. Steven Fuite © Hellen Mardaga (overgenomen van Kerknet)

Dat ligt maar ten dele aan de huidige gezondheidscrisis en ik heb niet de oplossing voor elke moeilijkheid. Af en toe lijkt men dat wel van mij te verwachten, niet beseffend dat dat geheel ingaat tegen het protestantisme. Ik heb niet meer wijsheid dan bijvoorbeeld mijn collega-predikanten, ben geen aartsbisschop, maar mag leidinggeven

aan een team van leken en predikanten, een ensemble dat de *Synodale Raad* heet en doe dat erg graag. Ik hecht aan gezamenlijkheid, hou ervan om mensen tot recht te laten komen, juist ook door hen recht van spreken te geven, om de wijsheid en creativiteit van medemensen te activeren en er zelf open voor te staan mijn visie misschien te moeten bijstellen of te nuanceren.

Ook ik heb de voorbije jaren wel eens domme dingen gedaan, ben dingen vergeten, heb situaties verkeerd ingeschat, problemen overschat, gevoeligheden onderschat. Maar altijd heb ik het verhaal gebracht en willen voorleven dat ik niet van heimelijk

gedoe hou. Jezelf en elkaar recht in de ogen kunnen kijken, ook bij soms ernstig verschil van mening, is een concrete invulling van wat apostel Paulus ooit beschreef in hoofdstuk 12 van zijn brief aan de toenmalige kerkgemeenschap te Rome, namelijk niet gelijkvormig aan de wereld worden.

Ik blijf geloven dat een zachtmoedig open transparant beleid, waarin je het aandurft zelf kwetsbaar te zijn, een heilzame en uiteindelijk onweerstaanbare kracht is. Daarmee heb ik op de drempel van Kerst meteen ook al veel verwoord van wie Jezus van Nazareth voor mij is.

Ik wens u allen een gezegende Kersttijd toe, van waaruit we be-moedigd en met innerlijke vrede een nieuw jaar in mogen gaan, om samen als Kerk Hem te dienen die zichzelf gegeven heeft, de medemens tot heil.

*Jouw onbedekte aangezicht
zal ons verheugen.
Unieke die jij bent.
Houd onze liefde brandend
omgevend wie niet vieren kan,
tastbaar voor wie sterven moet,
vechtend voor wie nooit nabijheid kende.
En doe ons gaan
van één en halve meter
naar honderd armen om ons heen.*

Ds. Steven Fuite

Nationaal nieuws

Pro-News

‘Pro-News’ is de naam van het nieuwe tijdschrift van de VPKB. Een link om het winternummer te downloaden kreeg u al via de gemeentemail. Een woordje van de synodevoorzitter, interviews, meditaties en nieuws vanuit de districten. U vindt het allemaal bij elkaar in Pro-News. Het nieuwe tijdschrift is ook online beschikbaar, en is te raadplegen via de website van de VPKB: <https://nl.protestant.link/category/tijdschrift/>. Een digitaal abonnement is ook mogelijk. Voor vragen over het tijdschrift

kunt u steeds terecht bij de communicatieverantwoordelijke van de VPKB: Dhr. Jean-Guillaume DeMailly. Ook ideeën en suggesties voor onderwerpen zijn steeds heel welkom!

Contact: jean-guillaume.demailly@protestant.link

Een goed gesprek

Je beluisterd weten, je gehoord weten dat kan deugd doen. Het boek 'een goed gesprek' helpt om anderen goed te beluisteren en tot meer verdieping in een gesprek te komen, niet alleen op huisbezoeken, maar ook op vergaderingen en aan de keukentafel. Het boek is geschreven door Bert Bakker en werd aangepast aan de Belgische context en voor België tweetalig uitgegeven (Nederlands- Frans) door uitgeverij Ekklesia in samenwerking met de VPKB. Ds. Steven H. Fuite, Synodevoorzitter van de Verenigde Protestantse Kerk in België, schreef over het boek:

Dit boekje is geen trukendoos, maar wil eenieder die mensen liefheeft helpen om juist zélf een betere gesprekspartner te worden. Het schetst ontroerende momenten waarop je het wonder van echte ontmoeting in je oren hoort gebeuren. Een gouden boekje.

Het is een boek om mee aan de slag te gaan, stap voor stap. Voor wie hier echt werk van wil maken, is er ook een online cursus van vier samenkomsten (drie lessen en één terugkommoment). De cursus gaat door via Zoom en wordt begeleid door ds.

Eefje van der Linden. De eerste bijeenkomst gaat door op 21 januari van 13.00u tot 15.00u. Maximaal 10 deelnemers. Afhankelijk van de belangstelling worden er meer reeksen ingericht.

Voor meer informatie kunt u terecht bij ds. Eefje van der Linden: vorming@vpkb.be . Of raadpleeg de website van VPKB-vorming: <https://vorming.protestant.link/>

Een oproep vanuit VPKB Aalst

Beste gemeenteleden van de protestantse kerken in Vlaanderen,

Voor wie mij niet kennen, mijn naam is Tom Schepers en werk als pionier in Aalst. Ondertussen ben ik ook bezig met mijn master in de theologie. Voor deze master moet ik ook een masterthesis schrijven. Voor deze thesis doe ik een driejarig veldonderzoek over dromen onder Nederlandstalige protestanten en de relatie die deze dromen hebben ten opzichte van het geloof.

Voor dit onderzoek zoek ik twaalf mensen uit onze kerk-gemeenschappen die voor één maand een droomdagboek willen bijhouden. Wanneer u meedoet krijgt u hoogstpersoonlijk een dagboek opgestuurd die u over de loop van een maand kan invullen en vervolgens weer kunt terugsturen. Uiteraard is alles wat u opschrijft vertrouwelijk, volkomen anoniem, en ikzelf zal zelfs niet weten wie wat heeft opgeschreven. Met uw deelname helpt u mij met mijn onderzoek. Ook heeft wetenschappelijk onderzoek meermaals aangetoond dat het bijhouden van zo'n dagboek hele positieve effecten kan hebben. Het kan voor u dus ook een hele verrijkende ervaring zijn!

Nu kan het heel goed dat u denkt: 'O, dat is niets voor mij, ik kan mijn dromen bijna nooit herinneren,' maar ook dan kunt u zeker meedoen. Het is heel goed voor mijn onderzoek als er een mengeling is van mensen die meer en minder uitgebreid dromen. De criteria om mee te kunnen doen zijn als volgt:

- U bent ouder dan 20 jaar.
- U bent geboren en opgegroeid in België of Nederland en uw eerste taal is Nederlands.
- U bent lid van de VPKB.
- U rookt niet en gebruikt geen recreatieve drugs.
- U drink gemiddeld niet meer dan zeven glazen alcohol per week.

Als u wilt deelnemen, dan kunt u tot en met **vrijdag 19 februari** een mail sturen naar tomschepers12@hotmail.com. U kunt ook, als u geen internet hebt, een brief sturen naar Geraardsbergsestraat 228, 9300 Aalst (gelieve dan ook uw telefoonnummer te vermelden). Ik neem vervolgens contact met u op om uitgebreider het proces te bespreken.

Met vriendelijke groeten,
Tom Schepers
Tel: 0483 446847

Uit de oecumene: ‘Blijf in mijn liefde’

‘Blijf in mijn liefde’ was het thema van de bidweek voor de eenheid van de christenen, die plaatsvond van 17 tot 24 januari 2021. De zusters uit de oecumenische kloostergemeenschap van Grandchamp hebben de teksten voorbereid en kozen voor Johannes 15: de verbondenheid met Christus als bron voor de vrucht van de eenheid. Vanwege de strenge coronaregels kon de jaarlijkse vespersviering in de St.-Salvathorskathedraal niet doorgaan. Tijdens de bidweek deelden de verschillende gemeenschappen gebeden met elkaar via de facebookpagina ‘Brugse kerken delen licht’. Deken Henk Laridon schreef een meditatie over Johannes 15 voor de Brugse gemeenschappen. Een gedeelte daarvan kunt u hieronder lezen.

Als thema voor de oecumenische bidweek 2021 werd voor de verbondenheid gekozen. In het hoofdstuk 15 van het Johannesevangelie vinden we het mooie beeld dat Jezus hiervoor gebruikt: ‘Ik ben de wijnstok, jullie de ranken; mijn vader is de wijnbouwer’. Bij de ranken maakt hij een duidelijk onderscheid tussen de vruchtbare ranken, die bijgesnoeid worden, en de onvruchtbare ranken, die weggesneden worden. Vruchtbaarheid vindt zijn oorsprong in de liefde.

De oecumenische beweging is een lang proces. Pessimisten zien weinig vooruitgang en hebben vaak al de hoop op vereniging opgegeven. Optimisten, daarentegen, trekken zich op aan iedere nieuwe stap tot verzoening. Dat de oecumenische beweging in de voorbije decennia niet is stilgevallen is op zich al bemoedigend. Kardinaal Walter Kasper schreef in 2009 een boek over 40 jaar oecumenische dialoog. Hij koos voor de titel: *‘Een rijke oogst’*. Op de voorpagina van de Nederlandstalige editie (van uitgeverij Abdij van Berne) prijkt een passende foto van een bloeiende wijngaard. Zo’n wijngaard uitbouwen vergt veel zorg en tijd. Het is een proces van jaren, precies zoals het oecumenisch proces. Wie erin werkt heeft ijver en geduld nodig, continu en permanent. Pas op die manier kan er groei en vruchtbaarheid zijn.

Jezus insisteert op de intense band tussen rank en wijnstok, dus tussen de leerling en Jezus zelf. Hij zegt: ‘Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen... Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren’. ‘Blijf in mijn liefde’, voegt hij er nog aan toe. Zelf blijft hij in de liefde van de Vader. Er is dus doorstromende en wederzijdse voeding en bevruchting, dankzij de liefde. Is die er niet, dan verdorren de takken. Een opdracht voor de oecumenische

beweging is om niet te verdorren. Verdorren gebeurt wanneer een rank niet meer verbonden is en geen voeding meer krijgt. Zo is het noodzakelijk dat alle christelijke kerken met de ene Christus verbonden blijven. ‘Los van mij kun je niets’, zei Jezus. De verbondenheid is essentieel. Geen enkele rank is uit zichzelf vruchtbaar. Zo is een christelijke kerk of gemeenschap, die zich isoleert en niet langer verbonden leeft, gedoemd te verdorren of te verworden tot een losse aparte sekte.

In een kerk of gemeenschap die zich blijvend verbonden weet met Christus kan zijn liefde doorstromen. Dan groeit die in vruchtbaarheid, volgens het gebruikte beeld. Het feit dat alle gedoopte christenen en alle kerken hun voedingsbron in dezelfde Christus hebben maakt hen met elkaar verbonden. Het is goed om dat blijvend te beseffen. Iedere rank moet ook beseffen dat zij niet de enige rank is. Er zijn ook andere. Geen enkele rank is dezelfde, maar ze zijn alle gegroeid uit en aan dezelfde wijnstok. Het is de wijnbouwer een eer (v. 8) als de ranken goede vrucht dragen. En wat vrucht voortbrengt, dat is de liefde. In die liefde,

zo is de boodschap voor de leerlingen, moeten ze blijven!

Eigen aan liefde is dat ze veel kan verdragen. Ze houdt vol, ondanks de bestaande verschillen. Liefde is maar blijvend als men ook kan verzoenen en on-

enigheden bijleggen. Het geldt voor individuen, maar ook voor groepen mensen. Kerken zullen het maar volhouden als er intern vergeving en verzoening is. Kerken zullen het *met elkaar* maar volhouden, als ze, over de verschillen heen, liefde en respect voor elkaar blijven betonen. Iedere vruchtbare rank is waardevol en draagt bij tot een goede en gezonde wijngaard. Zo heeft iedere christelijke kerk haar waarde. Meer zelfs, de ene kerk kan de andere stimuleren en helpen vruchtbaar te worden. Daarin zijn spiritualiteit en solidariteit onlosmakelijk met elkaar verbonden. Elke christengemeenschap kan maar groeien als ze geworteld is in Christus. Dan is het een vreugde vast te stellen dat er vele christengemeenschappen zijn die groeien en bloeien. Dan kan

het, naar de titel van het boek van Kasper, een ‘rijke oogst’ worden.

Soms zijn er mooie en treffende oecumenische momenten. Zo mochten we op zondag 25 oktober in de stad Brugge een mooie viering van ‘500 jaar Reformatie’ meemaken. De viering vond plaats in de St.-Walburgakerk, een kerk waarin de Rooms-katholieke gemeenschap aan de Protestantse gemeenschap gastvrijheid verleent om er hun vieringen te houden. De viering werd bijgewoond door de Rooms-katholieke bisschop van Brugge, Lode Aerts. Tevens waren voorgangers en leden aanwezig uit de Orthodoxe kerk, de Adventskerk en de Pinkstergemeente. Waren er ooit duistere momenten in de geschiedenis van de Reformatie in Brugge, dan was deze bijeenkomst een heel mooi en historisch oecumenisch gebaar.

Deken Henk Laridon

De oproep tot verbondenheid en gebed ademt de spiritualiteit van de zusters van Grandchamp. De gemeenschap van Grandschamp is ontstaan in de jaren '30 toen vrouwen uit verschillende protestantse kerken samen op zoek gingen naar een spiritualiteit van stilte. In de Regel van de orde, die later de naam ‘Derde Orde van de Eenheid’ zou aannemen, proef je de sterke aandacht voor de verbondenheid met Christus in werk, gebed en stilte.

**Bid en werk
opdat zijn Rijk kome.
Laat iedere dag
het Woord van God
je werk en je rust bezielen.
Bewaar in alles
de innerlijke stilte
om in Christus te blijven.
Laat de Geest
van de Zaligsprekingen
diep in je doordringen:
vreugde, eenvoud en barmhartigheid.**

Meer weten over Grandschamp:

<https://www.grandchamp.org/nl/communiteit/>

Online Erediensten

De online diensten zijn beschikbaar vanaf 9.00 uur en worden bekend gemaakt via mail, website en facebook.

ZONDAG 24 januari

Thema	Zie ik maak alles nieuw
Lezen	Jesaja 43:14-21 2 Korintiërs 5:17-19; Lucas 17:11-19
Predikant	Ds. J. de Prenter <i>-predikant VPKB Brugge</i>
Lector	Mevr. M. Lammens

ZONDAG 31 januari

Onze predikant is met verlof van 25-31 januari; er zal verwezen worden naar een online eredienst uit de regio Brugge-Kust.

ZONDAG 7 februari

Vrije zondag van onze predikant; er zal verwezen worden naar een online eredienst uit de regio Brugge-Kust.

ZONDAG 14 februari

Thema	Wolk en vuur: je weg vinden in de woestijn
Lezen	Numeri 9:15-23; 10:11,33-36 Johannes 14:1-8
Predikant	Ds. J. de Prenter <i>-predikant VPKB Brugge</i>
Lector	Dhr. P. Hellebuck

ZONDAG 21 februari

Thema	Vlees zul je eten
Lezen	Numeri 11:1-20 Johannes 6:47-58
Predikant	Ds. J. de Prenter <i>-predikant VPKB Brugge</i>
Lector	Mevr. A. Klifman

ZONDAG 28 februari

Thema   Het bittere water van Meriba
Lezen   Numeri 20:1-12, 22-29
                      Johannes 8:21-29
Predikant   Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lectors   Mevr. M. Lammens

ZONDAG 7 maart

Thema   Een zoete bron in de woestijn
Lezen   Numeri 21:10-20; Psalm 107:31-43
                      Johannes 4:1-14
Predikant   Ds. J. de Prenter *-predikant VPKB Brugge*
Lector   Dhr. P. Hellebuck

ZONDAG 14 maart

Vrije zondag van onze predikant; er zal verwezen worden naar een online eredienst uit de regio Brugge-Kust.

KERKENRAAD

Predikant

- **Ds. Jannica de Prenter,**
  - ☎ **050 35 50 84.**
  - **e-mail: j.a.deprenter@gmail.com**

Ouderlingen

- **Mevr. A. Klifman** – ☎ 050 / 36.04.36
Begoniastraat 15, 8310 Assebroek
- **Dhr. A. Eversen** – ☎ 0495 / 22.88.37
Carolus de Vischstraat 18, 8200 Sint- Andries
- **Dhr. A. Deceuninck** – ☎ 050 / 31.69.23
Rond den Heerdstraat 14, 8000 Brugge

Diakenen

- **Mevr. M. Lammens** – ☎ 050 / 39.64.66
Albert Dyserynckstraat 38, 8200 Sint Andries
- **Dhr. P. Hellebuck** – ☎ 050 / 38.26.86
Veldstraat 46, 8200 Sint-Michiels
- **Dhr. J. van Groenigen** – ☎ 050/38.72.62
Zandwege 10, 8490 Varsenare

Redactieraad van de Brugse Kerkbode

Ds. Jannica de Prenter, Mevr. Riek van de Westeringh,
Dhr. Albert Eversen, Dhr. Jan van Groenigen,
Dhr. Adriën Deceuninck en Dhr. Erik Libbrecht.

Bankrekeningen

Kerkenwerk Protestantse Kerk Brugge

BE61 2800 2025 1617 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)

Diaconie

BE84 0014 4613 0459 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)

t.n.v. *Diaconie Verenigde Protestantse Kerk Brugge*

VZW Vrienden

BE10 0000 1658 7404 (IBAN) - BPOT BE B1 (BIC)

t.n.v. *Vrienden Protestantse Kerk Brugge*

Verschijnt 10 x per jaar

**België - Belgique
P.B.
8000 BRUGGE 1-2
3 / 4565**

DE BRUGSE KERKBODE

Verantwoordelijke uitgever:

Ds. Jannica de Prenter, Keersstraat 1, 8000 Brugge

Kantoor van afgifte: 8310 Assebroek - Erkenningsnummer: P408440